Ets tu, Senyor, qui entres

Per GloriaA el dt., 28/03/2023 - 08:00

Damunt d'un pollí, humilment
I sense més pretensió que complir
la voluntat d'Aquell que et sosté.
Per a celebrar la teva passió,
mort i resurrecció
i, patir, plorar i morir
per a que no ho haguem de fer
nosaltres per sempre.

Ets tu, Senyor, qui entres

Envoltat de música i de salms
amb palmes a les mans,
crits de joia i aclamacions
perquè, les teves hores tristes,
encara que sigui grans
avui són anunciades i publicades
d'aquesta manera:
Servent, entre els servents
Pobre, entre els més pobres
Obedient, fins a la mort
Dòcil, en el camí fins a la creu
Fort, davant la debilitat dels que t'envolten.

Ets tu, Senyor, qui entres

Surts a l'escenari de Jerusalem,
la ciutat que avui t'aclama
i, la capital, que demà et donarà l'esquena.
La ciutat que avui et beneeix
i, el brogit que demà cridarà: Crucifica'l!
Fas via per aquesta ciutat, Jerusalem,
que son els carrers
pels que nosaltres caminem:
cruïlla de falsedats i d'enganys,
de veritats a mitges
que son gran mentides d'amistats i de traïcions
de fidelitats i desercions
d'amics que compren i es venen.

Ets tu, Senyor, qui entres

Perquè saps que, per guanyar,
s'ha de saber perdre.
Perquè amb la teva entrada triomfal a Jerusalem
ens convides a deixar-nos enterrar
per a que en una albada despertem a l'eternitat.
Perquè, al pujar pels nostres carrers ens mostres que,
en la creu que t'espera,
es troba la resposta davant de tants interrogants de l'home.

Javier Leoz